

L'origen de Satanàs

Què hi ha a la semblança del Totpoderós li permetria al querubí protector ungit tenir una posició superior als àngels?

Analitzant de forma genèrica, estès a la llum de la veritat, és a dir, que sorgeix en un intent de silenciar la veritat.

Però fins i tot que una mentida dita sovint no es converteixi en un fet que va dir per moltes voltes en consens.

S'observa un consens en aquest exemple dient que algú ha deixat escrit a la porta d'una església: *"Tot home vol ser rei, i cada rei vol ser Déu ..."*.

La pregunta segueix sent: ¿Tothom vol un regne? Tots els reis volen ser un déu? Sabem que generalitzar és un risc que afecta el que és veritat, i per tant, no podem generalitzar les nostres proposicions.

No obstant això, aquest proverbi, que es repeteixi per molts, va resultar ser un consens, no es correspon amb la realitat objectiva.

La intenció de Satanàs

Ja acostumat a sentir que Satanàs volia ser com Déu. Des de fa molt temps s'ha difós sobre l'àngel caigut que orgull conduir a la seva caiguda, això es deu al fet que, en el fons, va portar la seva igualtat amb Déu.

Dins d'aquesta mateixa línia de pensament sobre el que va portar a la caiguda de Satanàs, hi ha algunes variants: volia prendre el lloc de Déu; que volia per a si l'adoració que li

pertany a Déu; va buscar un regne en si; volia exaltar a si mateix assumint tot el poder existent, usurpant el tron base divinitat.

¿És això cert? Seria això possible? És factible aconseguir criatura sigui igual al Creador? Hi havia alguna possibilitat de Satanàs prendre el lloc de Déu? Estem davant d'un real o un concert?

Satanàs volia ser igual a Déu és un consens, així com molts afirmen. Queda per verificar que el consens cert.

Satanàs va ser creat per Déu com tots els altres éssers de l'univers. Va ser creat i posat en la posició més alta en l'ordre celestial: va ser ungit querubí protector, perfecte en els seus camins, bonica i sàvia. En l'ordre celestial, ell estava al cim de la jerarquia (Ez 28:12).

l'abisme

Malgrat l'alta posició del querubí protector ungit era un abisme infranquejable entre ell i el Creador, per la qual cosa en el seu cor ell va reconèixer que Déu és inabastable i inigualable nomenant com l'Altíssim.

La criatura no pot coincidir amb el Creador. Encara Satanàs estava al cim de la jerarquia celestial, la distància entre creador i criatura és insuperable. El mateix abisme infranquejable que impedeix als homes com criatures carregar amb la condició de Creador, és l'abisme que existeix entre els àngels i Déu.

La Bíblia mostra que només Déu és el Creador. Es tracta d'un centre que només Déu és i serà per l'eternitat. A l'altre extrem, les criatures, que contenen innumbrables hosts celestials i terra. Per a més alta és la criatura, roman criatura, i mai va poder superar la barrera que hi ha entre el

Creador i la criatura.

No hem de confondre la jerarquia en l'univers: Déu, els àngels, els homes i els animals, amb les posicions: Creador i les criatures. Sobre aquest fet, la Bíblia diu:

“Perquè ¿qui al cel s'igualarà amb Jehovà? Qui entre els fills dels poderosos serà semblant al Senyor” (Salm 89: 6).

Aquestes preguntes són rellevants per al tema que ens ocupa: Hi ha algú al cel que podia igualar a Déu? Si tenim en compte els fills dels poderosos, no hi hauria algú que només fos com Déu? La resposta a aquestes preguntes és no!

L'home més senzilla sap que és impossible que la criatura coincideixi, o prendre l'ascensor en lloc del Creador.

Però al sentir que Satanàs volia ser igual a Déu, creat a un consens, i molts deixen d'acord amb aquest argument, encara que inconscientment, que la possibilitat de Satanàs a ser com Déu existia.

És estrany que l'home, que ha limitat el coneixement, estat que és possible que algú es converteixi en el Creador, i és el cúmul absurd que un ésser creat ple de saviesa ha portat sigui el Creador mateix.

D'altra banda, com Satanàs va aconseguir convèncer un terç dels àngels seria possible prosperar en un intent de alçarem la posició del Creador?

El Reclam

Deixant de banda de consens, la Bíblia ens diu que Satanàs va portar a ser com Déu. Isaïes presenta la intenció del cor de Satanàs: *“Tu ho has dit en el teu cor:”*

“Pujaré sobre les altures dels núvols pujaré, i seré semblant

al Altíssim” (Isaïes 14:14).

Hi ha una gran diferència entre pretenc ser com l'Altíssim i usurpar el seu lloc. Satanàs fins i tot “propietat” d'orgull, era plenament conscient de la posició inabastable del seu Creador: Altíssim. Tot i que el pecat s'havia assentat en la naturalesa, Satanàs era conscient que la posició de Déu és inabastable.

En arribar a la inaccessible? Com fer coincidir a Peerless? Tingueu en compte que no és possible, és a dir, és impossible dur a terme qualsevol pla d'usurpar la posició del Creador.

Amb base en aquesta evidència, és impossible que la criatura arribi a la posició del Creador, són les preguntes: ¿què va motivar la idea que Satanàs volia ser Déu? Que el seu interès que la difusió d'aquest consens? Qui afavoreix tal mentida?

Una de les mentides més grans d'avui en dia és que Satanàs va portar la seva igualtat amb Déu. Aquesta mentida va donar a llum a la dualitat: el bé i el mal; Déu i Satanàs. Aquest enfocament darrere d'una equivalència entre Déu, el Creador, i el diable, la criatura. Qui és beneficiós que aquesta mentida es propaga?

La veritat sobre el Pare de la Mentida

“Vosaltres sou del vostre pare el diable, i els desitjos del vostre pare. Ell va ser un assassí des del principi, i no ha estat en la veritat, perquè no hi ha veritat en ell. Quan parla mentida, parla de la seva pròpia naturalesa, perquè és mentider i pare de la mentida” (Joan 8:44).

En declaracions als religiosos del seu temps, Jesús va descriure algunes característiques enemic de les nostres ànimes:

- Ell va ser un assassí des del principi;

- no va signar i no hi ha veritat en ell;
- Quan parla mentida, és una cosa de la seva naturalesa.
- Però no sempre va ser així.

Satanàs era un àngel de l'ordre dels querubins. En altres paraules, Satanàs era un àngel d'alta posició davant els seus companys. Va ser nomenat com el Portador de la Llum (en hebreu, Heilel Ben Shachar, הַיְלֵל בֶּן שַׁחַר, en grec en la Septuaginta, heosphoros).

La Bíblia descriu a Satanàs abans de la caiguda com el segell de la perfecció, ple de saviesa i acabat de bellesa. Ell estava al Jardí de l'Edèn Jardí de Déu, i quan va ser creat, es va preparar també els seus adorns (túniques).

Ell ha de ser el sant muntanya de Déu, exercint la funció per a la qual va ser comissionat: ungit guàrdia. S'havia tret la major posició de la jerarquia celestial, perquè Déu va crear el querubí posició.

Però, perquè troben el pecat al querubí ungit, Déu el va despullar de la seva posició, tirant la profanat fora del lot, i Satanàs se li va donar la pena: la mort!

Abans de la caiguda

Quan Déu va crear als éssers celestials, va dir, querubí, "Vostè és el segell de la perfecció, ple de saviesa, i acabat de bellesa" (Ezequiel 28:12).

En el lloc on va ser posat el querubí, hem "En Edèn, a l'hort de Déu" (Ezequiel 28:13). La descripció dels querubins sostenint la roba que portava, s'està creant en el dia en què va ser portat a l'existència "que adornat de tota pedra preciosa (...) el dia que vas ser creat van ser preparats" (Ez 28: 13).

Per ser trobat a la iniquitat ungit querubí, que es descriu

com: “Perfecte eres en tots els teus camins des del dia que vas ser creat ...” (Ezequiel 28:15).

La seva missió era: “Tu eres el querubí protector ...” (Ezequiel 28:14). Però tot establert per Déu “... i m’han enganyat” (v. 14). La rutina era el seu anar turó protegint: “Estaves a la santa muntanya de Déu caminat entre les pedres de foc” (v. 14).

Després de la caiguda

Satanàs va portar avaluar algun tipus de missió lucre que va jugar, i va caure en el pecat (Ezequiel 28:16). A causa de la maldat de Satanàs, Déu va treure querubí. Va ser posat en llibertat la muntanya sant a convertir profà. Per mal ús de la seva posició a la recerca d’un avantatge (comerç), que va profanar.

A més de ser destituït del seu càrrec pel qual va ser encarregat i publicat a la muntanya de Déu, l’querubí va morir. És la primera referència a la paga del pecat en l’univers: es perden, o se separa de la vida que està en Déu: Mort!

“Pel que llancis profanat de la muntanya de Déu, i et destruiré, oh querubí protector, entre pedres de foc” (Ezequiel 28:16).

Hem de Satanàs és un assassí des del principi, és a dir, es va emportar un terç dels àngels a la mort. Després es va portar a la humanitat a la mateixa condició: aliens de la vida que està en Déu. Tota la humanitat no tenia la glòria de Déu a través de la caiguda del primer Adam.

Ell no ha estat en la veritat, perquè Déu és veritat. Els que no són Déu, no són veritables, i també ho són fills del diable.

La intenció del querubí

Satanàs és un mentider des del principi, però, la profecia d'Isaïes, revela la veritable intenció del seu cor, que corresponien a la veritat: "Tu ho has dit en el teu cor: Pujaré a les altures dels núvols pujaré, i seré semblant al Altíssim" (Isaïes 14 : 14).

Déu assenyala la intenció del cor querubí protector ungit pel profeta Isaïes. Es mostra que la demanda va ser el guàrdia querubí (seré semblant), el mètode (Pujaré a les estrelles (àngels)).

"Tu ho has dit en el teu cor: Pujaré al cel; per sobre de les estrelles de Déu aixecaré el meu tron; la muntanya del testimoni m'asseuré al nord llunyà" (Is 14:13).

Quina va ser la veritable intenció del querubí? Ell desitjava en el seu cor ascendir al cel (des que es va establir a la terra, específicament en el Edèn), per sobre de les estrelles de Déu, exaltant el seu tron.

Sabem que les estrelles són al cel. No obstant això, les estrelles dels quals els ex arcàngel esmenten diu que els àngels de Déu. Les "estrelles de Déu", diu tot l'ordre angèlic: querube, Arcàngel i àngels. Encara que un querubí té un rang superior al d'un àngel, ell segueix sent àngel. Encara que un querubí és jeràrquicament superior a un arcàngel, tant querubí, com arcàngels romanen àngels.

Tota l'ordre angelical era al cel, i el querubí de la guàrdia, que es va establir per guardar la santa muntanya de Déu en l'Edén, va portar al cel, però volia aconseguir la possessió del cel en una posició superior a Angel.

Per què ell pujaria al cel '? Perquè ell era al Edèn de realitzar la missió per la qual va ser creada: guardar la

santa muntanya de viatge de les pedres de foc.

Però el seu propòsit era aconseguir la possessió del cel en una posició superior a les estrelles de Déu (àngels). Ell volia estar en una posició per sobre (aixecaré el meu tron), per sobre de les estrelles de Déu.

Com aconseguir una posició més alta dels àngels? Per aconseguir una posició més alta dels àngels, primer hauria de deixar de ser àngel, i passar a una altra categoria de "ser" o "existència". Si ell va ascendir al cel i continuarà sent querubí, no hi hauria 'ressuscitat' o enaltit el seu tron, la seva posició en l'ordre celestial.

Com que tenia la intenció de plantejar una nova posició en l'ordre celestial? Volia aconseguir una posició superior a les estrelles de Déu (àngels) es va asseure a la muntanya de la congregació, nosaltres els extrems nord. Quin va ser l'encarregat de querubí ungit Protegir (guardar), que volia aconseguir.

En cap moment veiem a Satanàs tractant de trobar la més alta posició, ja que aquest propòsit no és factible a qualsevol criatura.

Ell volia elevar-se per sobre dels núvols més altes, la posició de la semblança del Totpoderós.

Veiem que ell volia ser similar i no és igual a Déu. Seva igualtat amb Déu no és factible, però per al querubí, sigui similar al Creador semblava totalment factible.

Similitud El Més Alt

Quan vostè entengui que Satanàs desitja la posició de Déu, moltes preguntes romanen en silenci. Però quan s'entén que Satanàs va tractar d'arribar a la semblança del Totpoderós, sorgeixen moltes preguntes.

Quina és la imatge del Totpoderós? Què hi ha a la semblança del Totpoderós li permetria al querubí protector ungit tenir una posició superior als àngels?

“Jo seré semblant al Altíssim” (Isaïes 14:14).

“Llavors va dir Déu: Fem l’home a imatge nostra, d’acord amb la nostra semblança ...” (Gènesi 1:26).

Tingueu en compte que el que Satanàs va portar aconseguir, Déu li va donar a l’home: Fem l’home a imatge, d’acord amb la nostra semblança!

A qui li importa mentir?

Mirant amb més atenció el fet bíblic que Satanàs va portar a ser com Déu, podem identificar el que està darrere de la mentida que ha estat revelada, que Satanàs va portar a prendre la glòria de Déu, i deixar en clar la veritat, perquè la veritat sempre serà veritat no importa el que es va establir per consens.

Què diu la Bíblia? Satanàs va portar prendre el lloc de Déu?

Tingueu En Compte:

“Pujaré sobre les altures dels núvols pujaré, i seré semblant al Altíssim” (Isaïes 14:14).

Quan es propaga la idea que Satanàs va portar la seva igualtat amb Déu, l’home deixa de preguntar-se: què és ser com Déu? És l’enemic dels interessos de les nostres ànimes que l’home no s’assabenti del que és ser com l’Altíssim.

La Bíblia mostra que és criatura impossible ser com l’Altíssim:

“Perquè ¿qui al cel s’igualarà amb Jehovà? Qui entre els fills dels poderosos serà semblant al Senyor” (Salm 89: 6).

La resposta és senzilla: ningú pot igualar a Déu. Aquest versicle només mostra que Satanàs no va portar la seva igualtat amb Déu, de la mateixa manera que el coneixement de totes les criatures de Déu que Ell no té paral·lel.

Satanàs va portar a ser com Déu, i per dur a terme el seu propòsit, tenia en el seu cor un pla "bo" elaborat. Ell va pensar que era suficient ascendir als cels per sobre de les estrelles de Déu, que arriben a la semblança del Creador. Ledo error! Va ser llançat a l'infern.

"Tu que deies en el teu cor: Pujaré al cel, a les estrelles de Déu aixecaré el meu tron, i la muntanya de la congregació et seure a l'extrem nord. Pujaré sobre les altures dels núvols pujaré, i seré semblant al Altíssim" (Isaïes 14:13 -14).

El que no és la sorpresa de totes les forces espirituals que Déu va dir:

"Déu digué: Fem l'home a imatge, d'acord amb la nostra semblança; i governar sobre els peixos del mar, els ocells dels cels, a les bèsties, en tota la terra, i en tot animal que s'arrossega sobre la terra" (Gènesi 1:26).

El que Llucifer va portar aconseguir, Déu ha donat gràcia l'home. Ell va crear a Adam a la seva imatge i la seva semblança.

Quan ens preguntem què és ser com Déu, comencem a veure la multiforme saviesa de Déu que es revela als principats i potestats en els llocs celestials a través de l'església (Efesis 3:10)!

Sabem que és impossible que totes les criatures de Déu són iguals a Ell en el poder i magnificència, però, Déu va establir que l'home rebria la semblança d'Ell.

Aquest pla etern semblava frustrat quan la humanitat caiguda en Adam, però, a través de la persona del seu Fill, Jesús, el

darrer Adam, Déu concedeix la seva similitud als que creuen en ell.

“No obstant això, la mort va regnar des d’Adam fins Moisès, fins i tot en els quals no van pecar a la manera de la transgressió d’Adam, el qual és figura del que havia de venir” (Romans 5:14).

Adam va ser la figura de Crist (el que havia de venir), i Crist la imatge mateixa de Déu. A través de Crist home arriba a la plenitud de Déu Cl 2: 9- 10, i es va plantejar la situació dels fills de Déu.

La posició que l’home arriba a Crist és superior als àngels, arcàngels, serafins i querubins, ja que serà una qüestió per als àngels jutge guardades, independentment de la categoria a la qual pertanyen (1 Corintis 6: 3).

Als que estan en Crist han de ser com Ell, posició molt alta en comparació amb els àngels (1 Joan 3: 2).

“Estimats, ara som fills de Déu, i encara no s’ha manifestat el que serem. Però sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell; perquè el veurem tal com és” (1 Joan 3: 2).

Posició Superior d’Estrelles de Déu

EH Bancroft esquerra registrar el següent:

“... com a resultat d’orgull en la seva pròpia superioritat, va tractar de desviar-se a si mateix el culte a causa de Déu només” Primària Teologia, Emery H. Nancroft, Ed EBR 2001, Pàgina 302, II. . (El subratllat és meu). És correcte dir que Satanàs volia que el culte a causa de Déu, com dic Bancroft?

Satanàs volia una posició per sobre de les estrelles de Déu, i va portar l’apropiació de la semblança de Déu. Per dur a terme el seu pla d’efecte, tenia la intenció de seure a la muntanya

de l'assemblea, a l'extrem nord. Volia apoderar d'aquell per al qual es va crear per salvar.

Per a ell, estar en una posició superior als seus companys prou, o pujar a una nova posició. Però Déu sorprèn totes les hosts angelicals per baixar i donar la seva semblança amb els homes.

Per tant, sembla que és una mentida dir que Llucifer va portar la seva igualtat amb Déu. L'orgull que va anar al cor de Satanàs li va fer no van guardar la seva posició original (principat), i tractaria d'arribar a una nova posició, la divina.

Satanàs volia aconseguir una posició més alta, ja que l'orgull es va apoderar del seu cor. Per haver estat perfecte en tots els seus camins, representar a la perfecció de Déu (segell perfecte), ple de saviesa, i acabat de bellesa i tenir un vestit que el distingeix de tots els altres àngels, es va sentir atret per aconseguir el va ser l'encarregat de protegir.

Va trobar gran causa de la seva bellesa. Després d'haver centrat l'esplendor que va tenir la saviesa de no lliurar la tardor. Va rebutjar la seva primera (posició establerta per Déu) per tractar de fer ús d'una posició desconeguda per a ell.

El querubí gran, a causa del orgull, que no veu els altres àngels com a companys, davant la mirada fixa en la part superior del seu rang. El teu cor es va enaltir per la seva bellesa i saviesa que li havia de treure d'orgull, va ser corromput pel desig d'una major posició.

El Propòsit Etern

Els éssers angelicals van ser creats a través del poder i la

paraula de Déu: Faig, i van venir a l'existència "Quan les estrelles del matí van cantar junts i feliços, i tots els fills de Déu cridaven d'alegria?" (Job 38: 7); "Lloat sigui el nom del Senyor, ell va manar, i van ser creats" (Salm 148: 5).

Els àngels sabien que el poder i la majestat de Déu, però, aquests eren conscients de la seva multiforme saviesa.

Eren conscients del propòsit etern de Déu revelada en l'evangeli només a convergir en Crist totes les coses "De De reunir totes les coses en Crist, en la dispensació del compliment dels temps, així les que estan en els cels i les que hi ha a la terra" (Efesis 1:10).

Eren conscients del propòsit etern de Déu en Crist fer el primogènit de tota la creació "Ell és la imatge del Déu invisible, el primogènit de tota la creació" (Col 1,15); "I ell és el cap del cos que és l'església; és el principi i el primogènitodentre els morts, perquè en tot tingui la preeminència" (Colossencs 1:18); "I d'aclarir a tots quina sigui la dispensació del misteri que pels segles ha estat ocult en Déu, que va crear totes les coses en Crist Jesús; Per ara, l'església, la multiforme saviesa de Déu sigui conegut pels principats i potestats en el cel, d'acord amb el propòsit etern que va fer en Crist Jesús nostre Senyor" (Ef 3, 9 -11).

Per dur a terme el seu propòsit etern, va agradar a Déu va crear la terra per a ser habitada "Perquè així diu el Senyor, que va crear els cels, el que va formar la terra i la va fer, ell va confirmar, no la va crear buida, sinó que la va formar per ser habitat: Jo sóc el Senyor i no hi ha un altre" (Isaïes 45:18).

A la terra que Déu va crear l'Edèn, on el misteri que havia estat ocult des dels segles eterns seria revelat (Efesis 3: 9).

Esquerra en el protector del turó, el querubí de la guàrdia, en l'autoritat i jerarquia superior a altres éssers angèlics.

No obstant això, per adonar-se que no hi havia una posició superior a la posició dels àngels, que és la imatge del Totpoderós, Satanàs vol per a si mateix.

Va sortir del seu principat, el càrrec per al qual es va crear i va posar en marxa a les obres es sentin a la muntanya de l'assemblea, a l'extrem nord. El pla semblava factible a causa del orgull el querubí protector, que va aconseguir enganyar i atreure un terç de l'ordre angelical "I la seva cua arrossegava la tercera part de les estrelles del cel, i les va llançar sobre la terra: i el drac es va posar davant de la dona que havia donat a llum, de manera que quan va donar a llum, empassar el seu fill" (Apocalipsi 12: 4).

Però va voler Déu des de temps immemorial, segons el disseny de la seva garanteixi als homes a la seva imatge.

El Primer Home

L'home va ser creat en una posició inferior dels àngels Salm 8: 4 Però en Crist Jesús, el darrer Adam, l'home va a una posició superior als àngels.

L'home va ser creat per Déu de l'argila. Aquest va ser el primer home, creat ànima vivent, sent designat l'home natural i terra. Tots els altres homes són com el primer home, natural i de la terra.

A causa de la caiguda d'Adam, tots els homes neixen sota una condemna heretat del primer home. Tota la humanitat porta la imatge de la terra.

L'últim home

L'últim Adam és Crist. És esperit que dona vida, és a dir, que dona vida als que es va fer un ésser vivent a Adam.

Jesucrist home va ser generada per l'Esperit Etern, el primogènit de tota la creació (el primogènit de Déu). Mentre que Adam va ser creat, Jesús és el unigènit de Déu. Mentre que Adam era criatura, Jesús és el Fill.

Per mitjà de Crist, l'últim home (home espiritual i celestial), tots els homes de la terra que creuen que són nascuts de nou de llavor incorruptible, que és la paraula de Déu. Aquests són vius i convertir com l'últim Adam (1 Corintis 15:45 -49).

“Així està escrit: . El primer home, Adam, va ser fet una ànima vivent, el darrer Adam, esperit vivificant Però no primer l'espiritual, sinó el animal, després l'espiritual El primer home és de la terra, terrenal; . el segon home, el Senyor del cel és el terrenal, com també els terrenys, . i qual el celestial, com també els celestials i així com hem portat la imatge del terrenal, portarem també la imatge del celestial” (1 Cor 15:45 -49).

La cobejada posició

Satanàs cobejava la més alta similitud de posició, però, sense adonar-se que Déu mateix es despullaria de la seva glòria, es va fer carn.

A mesura que el querubí volia pujar la possessió dels cels més posició que els àngels, la Paraula es va fer carn, va assumir la condició d'esclau, i va habitar entre els homes (Filipencs 2: 6 -11).

No obstant això, havent resignar a prendre la forma de servent, fent-igual als homes, Déu va ressuscitar el Crist de manera sobirana. Fins i tot després de prendre els 'menor que' àngels de posició, Jesús encara més humiliat, i es va fer obedient fins a la mort, i mort de creu.

Tingueu en compte que la posició de Crist servent no va tenir per usurpació seva igualtat amb Déu, essent Déu (Fl 2, 7). Tingueu en compte que la condició del gran sacerdot va ser donat pel Pare, és a dir, no va donar la mà a aquesta funció "Així també Crist no va glorificar a si mateix fent gran sacerdot, sinó el que li va dir: Tu ets el meu Fill, el dia d'avui t'he engendrat" (Hebreus 5: 5).

Per ser glorificat pel Pare de la glòria que tenia abans que hagi món, Jesús adquireix nom de recanvi que és sobretot nom "I ara glorificame tu, oh Pare, en la teva ànima, amb aquella glòria que vaig tenir amb tu abans el món fos" (Joan 17: 5). En tornar a la glòria, Crist porta els homes a molts nens a Déu "Perquè convenia a aquell per la causa són totes les coses, i per qui tot existeix, portar molts fills a la glòria, les afliccions que el capità de la seva salvació" (Heb 02:10).

L'etern propòsit es compleix quan Crist torni a la glòria de portar molts fills a Déu, com Crist es converteix primogènit entre molts germans condició i primogènit d'entre els morts.

La imatge i semblança de Déu transmeten als seus fills, que es generen a partir de la llavor incorruptible, que és la paraula de Déu. "I així, per ara, l'església, la multiforme saviesa de Déu sigui conegut pels principats i potestats en els llocs celestials" (EF 02:10).

Satanàs va portar aconseguir una posició, però, sense adonar-se de la multiforme saviesa de Déu. Sense saber que la posició elevada per sobre de les estrelles de Déu sorgeix de la filiació divina.

La posició que anhelava, és irrellevant a la criatura, i sí, el Fill, l'últim Adam, per qui va arribar a la condició dels nens. Només aquells que van ser rebuts pels nens està rebent l'alta posició de ser com l'Altíssim (1 Joan 3: 2; Hebreus 2:10 -13; Rom 8:16 -17).

Muntanya de la Congregació

“A la muntanya del testimoni m’asseuré al nord llunyà” (Is 14:13).

Satanàs va portar a aconseguir una posició més alta (serà semblant al Altíssim), per establir les estrelles de Déu. Per aquesta va portar a resoldre en l’extrem nord, la muntanya del testimoni de Déu.

Quin era la muntanya de la congregació? O, el que va ser el sant muntanya de Déu? Per què hi va haver una necessitat d’un deure de protecció guàrdia rendiment?

La glòria de Déu era present a l’Edèn, la muntanya de l’assemblea, a l’extrem nord. Hi havia ambient de la congregació, però, el conjunt que es va establir a la muntanya santa no pertanyia a les estrelles de Déu.

Tingueu en compte que “els fills de Déu ‘es van presentar davant el Senyor de tant en tant (Job 1: 6; Job 2: 1), però, la muntanya de la congregació que era al Edèn se’ls va vetar. Déu havia estat el querubí protector, de manera que els àngels no tinguin accés a aquest misteri a la muntanya del testimoni.

La muntanya de la congregació era la glòria de Déu, el mateix que el sacerdot Ezequiel va veure en visió s’apartava del temple. La glòria estava sobre els querubins i es va retirar a l’entrada del temple (Ezequiel 9: 3 i Ezequiel 10: 4); l’entrada del temple, la glòria va ser a la ciutat, i finalment, la glòria es va anar a la muntanya de les Oliveres (Ezequiel 11:23).

La mateixa glòria va a tornar a la mil·lenària temple (Ezequiel 43: 2 -7). Quan el Senyor sortís a la guerra, els seus peus s’assentaran sobre la muntanya de les Oliveres, que es divideix per la meitat (Zacaries 14: 4). Tingueu en compte que la presència de Déu sempre ha estat envoltada en el misteri: “Llavors va dir Salomó, el Senyor va declarar que ell

habitaria en un núvol fosc" (1 Reis 08:12).

No sabem els detalls del que es va tractar en la santa muntanya de la congregació, però, sabem que no era el lloc on es va donar la reunió per abordar el misteri que sempre ha estat ocult en Déu, i que aquesta "congregació" es va establir sense la presència dels àngels des que es va establir el querubí ungit per evitar que l'enfocament dels éssers celestials.

Es va adonar que el guàrdia de querubí, que va ser establert per protegir el misteri, va ser temptat a mirar i va veure que estava a punt de desenvolupar-se.

La conjectura de Satanàs el va portar a caure, un cop semblança volgut del Totpoderós, per estar en una posició superior als éssers celestials.

Quan Déu va crear el cel i la terra, calia establir el querubí protector ungit a l'Edèn per impedir l'accés de les hosts angèliques la muntanya santa. Més tard, Déu va posar querubins per impedir l'accés de l'home alliberat de la seva presència, per evitar que tinguin accés a l'arbre de la vida (Gènesi 3:24).

L'est querubins del Jardí de l'Edèn, i una espasa encesa custodiava el camí de l'arbre de la vida de l'home en el pecat. Ja querubí, protegit de la muntanya de la congregació d'accés dels éssers celestials, no tenir accés a un misteri ocult.

Satanàs va resultar conjecturar que si estigués a la muntanya de l'assemblea, lloc accessible només a Déu, que aconseguiria una posició superior als celestials (estrelles de Déu). Per què no ser a la recerca de la posició més alta, però en una posició superior a les estrelles de Déu, no van veure la violència de la seva intenció de portar profanen el santuari del seu Creador Ezequiel 28: 16.

Ell ja estava en una posició privilegiada, l'escut, i va ser investit amb el poder i l'autoritat sobre els altres (Zacaries 3: 1 -2; Judes 1: 9).

Però l'orgull li va fer aspirar a beneficiar-se de la seva posició de guàrdia (multiplicant el seu comerç) (Ez 28:16), i va ser llançat des contaminat Edèn, perquè volen tenir accés al lloc de la glòria de Déu (Isaïes 48:11).

Dues figures que il·lustren Intenció querubí ungit

Amman

“Quan Amman entrar, el rei li va preguntar: Què s'ha de fer l'home a qui el rei vol honorar Aman va dir per a si? A qui desitjarà el rei honorar més que a mi” (Et 6: 6).

Amman Agageo, va ser magnificat sobre tots els prínceps del regne de Xerxes (Xerxes). Tots els oficials del rei s'inclinaven quan passava Amman, com el rei ordenarà (Et 3: 1 -3). Però Mardoqueu no s'agenollava ni es humiliava.

El funcionari va protestar a Mardoqueu, i ell no els havia sentit. Aquests al seu torn Amman sabien d'actitud Mardoqueu.

Amman per conèixer el comportament de Mardoqueu, el rei va proposar una forma de recaptar 10.000 talents de plata, exterminar el poble de Mardoqueu, amb el pretext de no complir amb les lleis del rei (Et 3: 9).

El Amman va oferir el rei pretenia ser només una satisfacció personal. Va ser inútil, arrogant i egoista. Quan el rei va proposar honrar Mardoqueu, Amman només podia veure a si mateix com algú que valia la glòria del rei.

Vilken Haman erbjöd kungen var avsett som bara en personlig tillfredsställelse. Han var fåfäng, arrogant och självisk. När kungen föreslog att hedra Mordokai, kunde Haman bara se dig

själv som en som förtjänade kungens ära.

Liksom Haman, den smorde keruben vakten var blind på grund av hans skönhet, och ville för sig själv äran och position som Gud ber ge dina barn: en avbild av den Allsmäktige.

Ussia

“Men där var han stark, lyfte upp hans hjärta att vara skadad, och otrogna mot HERREN, sin Gud, och gick in i HERRENS tempel för att antända rökelse på altaret” (2 Krönikeboken 26:16).

Kung Ussia var en av kungarna i Juda och gjorde det som var rätt i Herrens ögon (2 Krönikeboken 26: 4).

Men efter att ha befäst hans rike med krigare, maskiner, spjut och pilar, var hans hjärta skadad. Han var otrogen för att få erbjudande rökelse på rökelsealtaret i Herrens tempel (2 Krön 26:16).

Notera att han var förhindrad av prästerna, som beskrivs som modiga män. Dessa motstod Ussia och sade: “Till dig, Ussia, inte för att bränna rökelse inför Herren, men prästerna, Arons söner, som är helgade till att antända rökelse” (II Cr 26: 18).

Prästerna fastställt att Ussia kom ut ur templet, att ha varit otrogen. Varningen och full “, eller är det för dig din ära från HERREN Gud.” Kristus blev präst efter Melkisedeks, Gud skänka denna ära (Heb 5: 5). Ussia förde erbjudande rökelse, ära ges till Arons söner, som blev otrogen.

Blindhet nått en punkt av det arga med prästerna, som var alert om ditt fel. Sedan spetälska grodda på hans panna. Prästerna rusade till hans utträde ur templet, och han skyndade ut när han insåg att Gud hade skadat honom (2 Krönikeboken 26:20).

Likaså när vilja sitta på det heliga berget för att ta en position som inte gavs, blev Satan profana. Han ville inte skändats platsen för Guds härlighet, eftersom när han fann ondska i honom, lade Gud det skändade Guds berg och berövas sin fursten (Ez 28:16).

Article Original: A origem de Satanás, o 'pai da mentira'